

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
UŽSIENIO IR EUROPOS SĄJUNGOS REIKALŲ SKYRIUS**

PAŽYMA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL KREIPIMOSI Į
RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU SUTEIKTI ĮGALIOJIMUS**

**A. MISIŪNAITEI“ PROJEKTO,
LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO DEKRETO „DĖL ĮGALIOJIMŲ SUTEIKIMO
AUDRONEI MISIŪNAITEI“ PROJEKTO**

(TAIS NR.16-11658(2); NR.16-11659(2)) (TAP-16-1838; TAP-16-1839)

2016-11-25 Nr. NV-3708

Vilnius

1. Projektų rengėjas.

Finansų ministerija.

2. Projektų tikslas, esmė.

Projektu siūloma sudaryti teisinės prielaidas derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį (Sutartis) dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos. Sutartis leistų užtikrinti pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimą Lietuvoje ir Japonijoje bei padėtų užkirsti kelią mokesčių slėpimui, o taip pat skatintų Japonijos rezidentus investuoti į Lietuvos ūkį.

Sprendimas dėl Sutarties sudarymo tikslingumo buvo priimtas 2006 m. gruodžio 1 d., tačiau tik 2015 m. pabaigoje Japonijos pusė išreiškė savo suinteresuotumą sudaryti šią Sutartį. Japonijos pusė pateikė pasiūlymą derybas dėl Sutarties sudarymo pradėti š.m. gruodžio 19 d. Sutarties projektas parengtas vadovaujantis tipiniais Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) ir Jungtinių Tautų dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties modeliais, pelno, gyventojų pajamų ir turto mokesčius reglamentuojančių įstatymų nuostatomis.

3. Derinimas.

Projektai be pastabų suderinti su Užsienio reikalų, Teisingumo, Ūkio, Susisiekimo ministerijomis bei Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos. Į Teisingumo ministerijos pastabas dėl Sutarties teksto bus atsižvelgta derybų metu – Sutarties pavadinime bus nurodyta, kad tai Lietuvos ir Japonijos sutartis; į siūlymą Sutarties tekste lietuvių kalba terminą „kompanija“ keisti terminu „bendrovė“ galės būti atsižvelgta, kai parafavus Sutartį, Sutarties tekstas anglų kalba bus pateiktas Vyriausybės kanceliarijai, kuri atliks Sutarties teksto vertimą ir patvirtins jo autentiškumą (pažymėtina, kad šiuo metu pateiktas Sutarties teksto vertimas į lietuvių kalbą yra tik preliminarus ir kol kas neautentifikuotas).

4. Dalykinio vertinimo išvada.

Teikiami projektai iš esmės atitinka Vyriausybės reglamento reikalavimus.

Skyriaus patarėja

Ingrida Kutkienė

Ingrida Kutkienė, tel. 870663830, el. p. ingrida.kutkiene@lr.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-11-18 Nr. (14.36-01)-6K-~~1607916~~

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ

Finansų ministerija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1179 patvirtintų Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių 5 ir 6 punktais, parengė ir teikia Respublikos Prezidento dekreto „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ bei Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A. Misiūnaitei“ projektus (toliau – teisės aktų projektai).

Teisės aktų projektų tikslas – suteikti įgaliojimus derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos (toliau – Sutartis).

Pažymime, kad sprendimas dėl Sutarties sudarymo tikslingumo buvo priimtas 2006 m. gruodžio 1 d. (Užsienio reikalų ministerijos raštas Nr. (22.3.8.2)-3-4344), tačiau tik 2015 metų pabaigoje Japonijos pusė išreiškė savo suinteresuotumą sudaryti šią Sutartį. Pažymėtina, kad Japonijos pusė pateikė pasiūlymą derybas dėl minėtos sutarties sudarymo pradėti š.m. gruodžio 19 d.

Siunčiami teisės aktų projektai neprieštarauja Vyriausybės programai, Europos Sąjungos teisė šiai sričiai netaikoma.

Teisės aktų projektams įgyvendinti papildomų biudžeto lėšų nereikės. Projektus priėmus galiojančių teisės aktų keisti arba panaikinti nereikės.

Kartu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių 5 punktu, teikiamas Sutarties projektas, kuris parengtas vadovaujantis tipiniais Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) ir Jungtinių Tautų dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties modeliais, pelno, gyventojų pajamų ir turto mokesčius reglamentuojančių įstatymų nuostatomis. Pažymėtina, kad Sutarties projektas anglų kalba, jį suderinus su suinteresuotomis institucijomis teisės aktų nustatyta tvarka, yra perduotas Japonijos pusei.

Teisės aktų projektus parengė Finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento (departamento direktorė Daiva Brasiūnaitė, tel. 2390 156) Mokesčių teisės skyriaus (departamento vyresnioji patarėja laikinai atliekanti skyriaus vedėjo funkcijas Jūratė Laurikėnaitė, tel. 2390 151) vyriausioji specialistė Živilė Kvedytė (tel. 2199 301).

Teisės aktų projektai be pastabų suderinti su Užsienio reikalų, Teisingumo, Ūkio, Susisiekimo ministerijomis bei Europos teisės departamentu prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos. Į Teisingumo ministerijos pastabas dėl Sutarties teksto bus atsižvelgta vėliau:

- Sutarties pavadinimas bus papildytas, t.y. nurodyta, kad tai Lietuvos ir Japonijos sutartis, derybų metu;
- Į siūlymą Sutarties tekste lietuvių kalba terminą „kompanija“ keisti terminu „bendrovė“ galės būti atsižvelgta, kai parafavus Sutartį, Sutarties tekstas anglų kalba, vadovaujantis

teikimas LRV_2016

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1179 patvirtintų Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių 11 punkto nuostatomis, bus pateiktas Vyriausybės kanceliarijai, kuri atliks Sutarties teksto vertimą ir patvirtins jo autentiškumą (pažymėtina, kad šiuo metu pateiktas Sutarties teksto vertimas į lietuvių kalbą yra tik preliminarus ir kol kas neautentifikuotas).

Atsižvelgdami į minėtą bei į tai, kad derybas dėl Sutarties sudarymo planuojama pradėti gruodžio 19 d., prašome teisės aktų projektus teikti svarstyti skubos tvarka.

PRIDEDAMA:

1. Dekreto projektas, 1 lapas.
2. Nutarimo projektas, 1 lapas.
3. Teisės aktų poveikio vertinimo pažyma, 1 lapas.
4. Sutarties tekstas lietuvių ir anglų kalbomis, 9 lapai.
5. Suinteresuotų institucijų raštai, 5 lapai.
6. Užsienio reikalų ministerijos raštas dėl Sutarties sudarymo tikslingumo, 1 lapas.

Laikinai einanti finansų ministro pareigas

Rasa Budbergytė

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBė

**NUTARIMAS
DėL KREIPIMOSI Į RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU SUTEIKTI
ĮGALIOJIMUS A. MISIŪNAITEI**

2016 m.d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 6 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Kreiptis į Respublikos Prezidentą su prašymu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu ir 138 straipsnio pirmosios dalies 6 punktu, suteikti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento direktoriaus pavaduotojai Audronei Misiūnaitei įgaliojimus derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos.

Ministras Pirmininkas

Užsienio reikalų ministras

PM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Mikulėlis
2016 11 16

Finansų ministerė
Rasa Budbergytė

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

**DEKRETAS
DĖL ĮGALIOJIMŲ SUTEIKIMO AUDRONEI MISIŪNAITEI**

2016 m.d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 6 straipsnio 1 dalimi,

į g a l i o j u Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento direktoriaus pavaduotoją Audronę MISIŪNAITĘ derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos.

Respublikos Prezidentas

FM Tiesioginio departamento
Gedimino 23
2016-11-16

Finansų ministrė
Rasa Budbergytė

NUMATOMO TEISINIO REGULIAVIMO POVEIKIO VERTINIMO PAŽYMA

1. Teisės akto projekto pavadinimas

Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A.Misiūnaitei“ ir Lietuvos Respublikos Prezidento dekretas „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ (toliau – projektai).

2. Numatomo teisinio reguliavimo tikslas, pagrindas ir siūlomos priemonės jam pasiekti

Projektų tikslas – sudaryti teisinės prielaidas derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos: paprastai derantis dėl tokio pobūdžio sutarčių Lietuvos delegacijai vadovauja Finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento direktoriaus pavaduotoja Audronė Misiūnaitė, tačiau tam jai būtina suteikti atitinkamus įgaliojimus, kaip numatoma Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 5 straipsnyje.

3. Numatomo teisinio reguliavimo teigiamos ir neigiamos pasekmės

Suteikus įgaliojimus derėtis ir parafuoti dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį su Japonija galimos teigiamos pasekmės Lietuvos mokesčių politikai bei ekonomikai, t.y. būtų sudarytos sąlygos vėliau pasirašyti sutartį, kuri leistų užtikrinti pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimą Lietuvoje ir Japonijoje bei padėtų užkirsti kelią mokesčių slėpimui, o taip pat skatintų Japonijos rezidentus investuoti į Lietuvos ūkį.

Neigiamų pasekmių nenumatoma.

4. Realios numatomo teisinio reguliavimo alternatyvos ir jų poveikio įvertinimas

Galima alternatyva - nepriimti teikiamų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo ir Prezidento dekreto projektų, tačiau tokiu atveju nebus inicijuotos teisinės procedūros, kurios pagal Lietuvos teisę yra būtinos pradėti derybas su Japonija dėl sutarties sudarymo. Atitinkamai, nebus sudarytos sąlygos sudaryti sutartį.

5. Kita svarbi informacija, susijusi su numatomu teisiniu reguliavimu

Nėra.

Finansų ministerijai
Rasa Butbergytė

1 straipsnis
 ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis
 MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia, nesvarbu, kokių būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų arba kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra šie:

a) Lietuvoje:

i) pelno mokestis;

ii) pajamų mokestis;

iii) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau – „Lietuvos mokestis“);

b)

(toliau – „..... mokestis“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius reikšmingus mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis
 BENDROSIOS APIBRĖŽTYS

1. Šioje Sutartyje, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritorija, kurioje ji įgyvendina savo valstybės suverenitetą, taip pat kitos teritorijos, kuriose ji, vadovaudamasi tarptautine teise, įgyvendina savo suverenias teises ar vykdo jurisdikciją;

b) sąvoka „.....“ –

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – Lietuva arba, kaip reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „kompanija“ – bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – tai vežimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
 IR
 VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS

DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO
 IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Vyriausybė,

Siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos,

s u s i t a r ė:

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:

i) Lietuvoje – finansų ministras arba įgaliotas atstovas;

ii) –

i) sąvoka „nacionalinis subjektas“:

i) fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

ii) juridinis asmuo, bendrija arba asociacija, įgijusi tokį statusą pagal Susitariančiosios Valstybės galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią jis tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymus; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, įmonės registravimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokesčių; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kurią jos vietos valdžią. Tačiau ši sąvoka neapima asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu. Jei tokio susitarimo nėra, pagal šią Sutartį asmuo negali reikalauti, kad jam būtų suteiktos šioje Sutartyje numatytos lengvatos.

5 straipsnis NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą;

b) filialą;

c) įstaigą;

d) gamyklą;

e) dirbtuvę;

f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar instaliavimo objektą, bet tik tada, jei tokia aikštelė arba objektas trunka ilgesnį kaip _____ mėnesių laikotarpį.

b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultacines paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės tokiam tikslui pasamdyti darbuotojai arba kitas personalas, bet tik tada, jei tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam objektui) kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais fiskaliniiais metais, ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 183 dienas;

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, sąlygojama tokio derinio, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdančią per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tų dalių nuostatas ši nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisierių arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla. Tačiau kai toks agentas veikia vien tik arba beveik vien tik tos įmonės vardu, pagal šią dalį jis nebus laikomas nepriklausoma statusą turinčiu agentu.

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miško ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, įstatymus. Ši sąvoka bet koku atveju taip pat taikoma ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę nuostatos, opcioniui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti, teisėms į aktyvus, sukurtus vykdant jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymą arba eksploatavimą, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų; laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, įskaitant pajamas iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitas korporacines teises kompanijoje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę į kompanijos turimą nekilnojamąjį turtą, pajamos, gaunamas tiesiogiai naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tokia jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinėi buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis ir veikų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti su nuolatinė buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti nustatant nuolatinės buveinės pelną, apima tik tas išlaidas, kurias galima atimti pagal tos valstybės vidaus įstatymus.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinėi buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiau įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinėi buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinėi buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptiriamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatomis.

8 straipsnis

JŪRŲ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus arba orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

SUSIJUSIOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose arba finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė gali atitinkamai koreguoti joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokeskis negali būti didesnis kaip:

a) ___ procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokačioje kompanijoje tiesiogiai turi ne mažiau kaip ___ procentų kapitalo;

b) ___ procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokių mokesčių, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze; taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčių, taikomu kompanijos nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos vietos valdžią, centrinis bankas arba finansinė institucija, nuosavybės teise visiškai priklausanti tai Vyriausybei, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį netaikomos palūkanomis.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi basei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skolinui reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis bet kokiomis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ir kitas vaizdo arba garso atgaminimo priemones radijo ar televizijos transliacijoms, bet kokio patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis, arba už informacija apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir toks honoraras priskiriamas tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi basei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis TURTO VERTĖS PADIDĖJIMO PAJAMOS

1. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams gabenimams naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tarptautiniams gabenimams naudojamų laivų ar orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankišką pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek pajamų, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš pirmiau minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSIOS PAJAMOS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive arba orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos meno darbuotojas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

18 straipsnis

PENSIJOS IR ANUITETAI

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies ir 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, pensijos ir kitos panašios periodinės arba vienkartinės išmokos, mokamos pagal vienos Susitariančiosios Valstybės socialinio draudimo sistemą, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

VALSTYBĖS TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba

ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei arba valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančioje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba jos vietos valdžios vykdoma komercine-ūkiine veikla.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant šios Sutarties 4–20 straipsnių nuostatų.

2. Šiame straipsnyje terminas „veikla kontinentiniame šelfe“ – tai Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba eksploatavimu.

3. Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 dalį, laikomas vykdančiu komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę.

4. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai veikla kontinentiniame šelfe bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų. Šios dalies tikslams:

- a) laikoma, kad veikla kontinentiniame šelfe, kurią vykdo asmuo, susijęs su kitu asmeniu, yra vykdoma to kito asmens, jei tokia veikla yra iš esmės panaši į tą, kurią vykdo pirmiau minėtas asmuo, išskyrus tą veiklos dalį, kuri vykdoma tuo pačiu metu, kaip ir jo paties veikla;
- b) laikoma, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei vieną jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jei juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo arba tretieji asmenys.

5. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už sandomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik ta dalis, kuri gaunama už darbą, atliekamą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei sandomasis darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir toks darbas bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų.

6. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna, perleisdamas:

- a) žvalgymo arba eksploatavimo teises; arba
- b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla; arba
- c) akcijas, kurių vertė arba didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus;

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje terminas „žvalgymo arba eksploatavimo teisės“ – tai teisės į aktyvus, sukurtus vykdant veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį, arba į naudą iš jų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarantys, ir neaparttos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje nurodyto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, sudarančio nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkiinei veiklai naudojamo turto dalį, arba iš kilnojamojo turto, priskiriamo nuolatinėi bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš laivų ir orlaivių, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė naudoja tarptautiniam gabenimui, ir iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ir orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo dalys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie remiantis šia Sutartimi gali būti apmokestinami , Lietuva, jei jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią sumokėtam tokio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami

2. dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

25 straipsnis

NEDISKRIMINAVIMAS

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms, ypač rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas arba sumažinimus, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą, atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir skolos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas arba jo dalis priklauso vienam arba daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, kad ir kokios būtų tų Valstybių vidaus įstatymuose numatytos teisės gynimo priemonės, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 25 straipsnio 1 dalis, į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas nepaisant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytų laiko apribojimų.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

27 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatyta, yra svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba yra svarbi administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių ar jų vietos valdžios vardu nustatytiems įvairiems mokesčių tipams ir rūšims skirtus nacionalinės teisės aktus tiek, kiek juose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimosi informacija 1 ir 2 straipsniai neapriboja.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant mokesčius, kurie minimi 1 dalyje, arba su jais susijusiuose teismo persekiojimo arba ginčų nagrinėjimo veiksmuose arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdančioms asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę arba profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė norėdama gauti prašomą informaciją naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, jei tai kitai Valstybei tos informacijos nereikėtų jos pačios mokesčiais tikslais. Pirmiau minėtame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiaiškai Valstybei atsakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota rinkti tokią informaciją.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip leidžiančios Susitariančiaiškai Valstybei atsakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ BEI KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

Ši Sutartis neturi įtakos mokesstinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinėms atstovybėms arba konsulinėms įstaigoms pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių susitarimų nuostatas.

29 straipsnis

LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Nepaisant šios Sutarties bet kurios kitos nuostatos, Susitariančioji Valstybė kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui nesumažina arba neatleidžia nuo šioje Sutartyje numatytų mokesčių, jei tokio rezidento, arba bet kurio kito asmens, susijusio su šiuo rezidentu, sukūrimo arba buvimo pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų buvo pasinaudoti šios Sutarties teikiamomis lengvatomis, kurių kitaip nebūtų galima gauti.

30 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių vyriausybės praneša viena kitai apie įstatymu nustatytą procedūrą, reikalingą šiai Sutarčiai įsigaliojti, užbaigimą.

2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo pranešimo, nurodyto 1 dalyje, gavimo dieną ir jos nuostatos galioja abejuose Susitariančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Be kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis netaikoma abejuose Susitariančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,
- b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais 20... m. d. lietuvių, japonų ir anglų kalbomis; visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

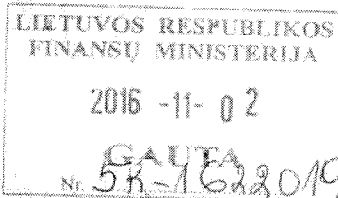
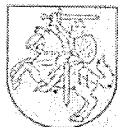
Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

.....

Vyriausybės vardu

Finansų ministrė
Rasa Budbergytė

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2016-11-02 Nr. (19)2T-1245

į 2016-10-26 Nr. (14.36-01)-6K-1607355

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016 m. spalio 26 d. raštu Nr. (14.36-01)-6K-1607355 pateiktus derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Lietuvos Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A. Misiūnaitei“ (toliau – Nutarimas) ir Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ (toliau – Dekretas) projektus, informuoja, kad dėl Nutarimo ir Dekreto projektų numatomo teisinio reguliavimo tikslo, priemonių, pasekmių bei teisės technikos pastabų ir pasiūlymų neturi.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad kartu su minėtais projektais pateiktame tipinės dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties projekte, kurio pagrindu ketinama derėtis su Japonijos Vyriausybe, nėra nurodytas tikslus ketinamos sudaryti tarptautinės sutarties pavadinimas. Taip pat sutarties projekto nuostatose vartojamas terminas „kompanija“ keistinas į „bendrovė“.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

Petras Butrimas, (8 5) 266 2888, el. p. petras.butrimas@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, J.Tumo-Vaižganto g. 2, LT-01511 Vilnius, tel.: 8-7065 2444, 8-7065 2400,
faks. 8-7065 3090, el. p. urm@urm.lt, <http://www.urm.lt>
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188613242

Finansų ministerijai

2016-11-14 Nr. (22.21)3-5681

Į 2016-10-26 Nr. (14.36-01)-6K-1607355

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Užsienio reikalų ministerija, išnagrinėjusi Finansų ministerijos 2016 m. spalio 26 d. raštu Nr. (14.36-01)-6K-1607355 pateiktus derinti teisės aktų projektus dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos, informuoja, kad pastabų ar pasiūlymų dėl teisės aktų projektų pagal kompetenciją neturi.

Ministerijos kanclerė

Jūratė Raguckienė

2016-11-07

GAUTA
Nr. 5K-1622335

LIETUVOS RESPUBLIKOS SUSISIEKIMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 17, LT-01505 Vilnius, tel. (8 5) 239 3911,

faks. (8 5) 212 4335, el. p. sumin@sumin.lt.

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188620589

Finansų ministerijai

2016-11-07

Nr.

2-3840

[2016-10-26

Nr. (14.36-01)-6K-1607355

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Atsakydami į Jūsų 2016 m. spalio 26 d. raštą Nr. (14.36-01)-6K-1607355 „Dėl teisės aktų projektų derinimo“, informuojame, kad pagal kompetenciją dėl Respublikos Prezidento dekreto „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ projekto ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A. Misiūnaitei“ projekto pastabų ir pasiūlymų neturime.

Susisieikimo viceministras

Arijandas Šliupas

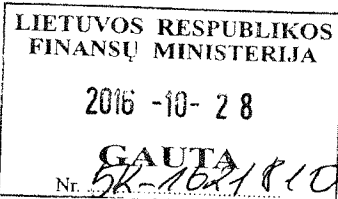
D. Zadojenko, tel. (8 5) 239 3968, el. p. dmitrij.zadojenko@sumin.lt

ORIGINALAS PAŠTU
NESIUNČIAMAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius, tel. 8 706 64 845, 8 706 64 868,
faks. 8 706 64 762, el. p. kanc@ukmin.lt, <http://www.ukmin.lt>,
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Finansų ministerijai

2016-10-28 Nr. (24.15-72)-3- 4454
I 2016-10-26 Nr. (14.36-01)-6K-1607355

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Ūkio ministerija išnagrinėjo pateiktą derinti teisės aktų „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ ir „Dėl kreipimosi į Lietuvos Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A. Misiūnaitei“ projektus, kuriais siekiama suteikti įgaliojimus derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos, bei informuoja, kad pastabų ir pasiūlymų neturi.

Ūkio viceministrė

Rasa Noreikienė

Asta Svirinavičiūtė, 8 706 64 683, el. paštas: asta.svirinaviciute@ukmin.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERIJA

Finansų ministerijai

2006-10-01 Nr. 108-01/-3-33602
[2006-11-03 Nr. (14.36-01)-6K-0610817

DĖL DVIGUBO APMOKESTINIMO SUTARTIES SU JAPONIJA

Užsienio reikalų ministerija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimo Nr. 1179 "Dėl Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių patvirtinimo" 2 punktu, informuoja, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutarties dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos (toliau – Sutartis) sudarymą laiko tikslingu.

Taip pat informuojame, jog Jūsų pateiktas Sutarties projektas, kartu su 2006 m. lapkričio 30 d. LR URM nota yra perduotas LR ambasada Japonijoje su nurodymu įteikti notą bei Sutarties projektą Japonijos užsienio reikalų ministerijai. Jūsų žiniai pridedame notos kopiją.

PRIDEDAMA. 1 lapas.

Ministerijos sekretorius

Oskaras Jusys

A. Radavičius, tel. 2362543, el. p. aistis.radavicius@urm.lt

ORIGINALAS	PASTUNESIUČIAMAS
FINANSŲ MINISTERIJA	
2016 -11- 02	
GAUTA	
Nr. SK-1621997	

**EUROPOS TEISĖS DEPARTAMENTAS
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJOS**

Biudžetinė įstaiga, Vilniaus g. 23-7A, LT-01402 Vilnius, tel. 8 706 63 687, faks. 8 706 63 679,
el. p. etd@etd.lt. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188600362

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2016-10-02 Nr. NR-SG-1
Į 2016-10-26 Nr. (14.36-01)-6K-
1607355

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DĖL ĮGALIOJIMŲ
SUTEIKIMO AUDRONEI MISIŪNAITEI DERĖTIS IR PARAFUOTI LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR JAPONIJOS VYRIAUSYBĖS SUTARTĮ DĖL
PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ
SLĖPIMO PREVENCIJOS DERINIMO**

Europos teisės departamentas išnagrinėjo Jūsų raštu pateiktus Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ projektą, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A. Misiūnaitei“ projektą bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutarties dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos projektą. Pažymime, kad pastabų ar pasiūlymų dėl šių teisės aktų projektų nuostatų atitikties Europos Sąjungos teisei neturime.

Generalinio direktoriaus pavaduotoja

Rūta Krasuckaitė

Daiva Stepanienė, tel. 8 706 63 083, el. p. daiva.stepaniene@etd.lt

2016 - 11 - 02

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL KREIPIMOSI Į
RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU SUTEIKTI ĮGALIOJIMUS**

A. MISIŪNAITEI“ PROJEKTO,

**LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO DEKRETO „DĖL ĮGALIOJIMŲ
SUTEIKIMO AUDORINEI MISIŪNAITEI“ PROJEKTO**

(TAIS Nr.16-11658(2); Nr.16-11659(2)) (TAP-16-1838; TAP-16-1839)

2016-11-24 Nr.NV-3699

Vilnius

Įvertinę Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu suteikti įgaliojimus A. Misiūnaitei“ projekto ir Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto „Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei“ projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, pažymime, kad pastabų ir siūlymų neturime.

2 - ojo teisinės ekspertizės skyriaus vedėja

Ieva Peciukonienė

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

[Signature]
2016-11-30

Dėl įgaliojimų suteikimo Audronei Misiūnaitei (TAP-16-1839) (16-11658(2))

Pranešėjas: laikinai einanti finansų ministro pareigas R. Budbergytė

Dalyvauja: Finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento Mokesčių teisės skyriaus vyriausioji specialistė Živilė Kvedytė

Klausimo kuratorius: V.Pavardė, parašas

Posėdžių rengimo skyriaus
vyriausioji specialistė
E. Skodminienė

[Signature] 2016-11-28

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><u>2016-11-29</u> (data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p>1. Siūlyti FM atsižvelgti į TM redakcinės pastabas. 2. Projekto paraišyti Vyriausybės posėdžio A dalyje. (2016-11-29)</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p>

prie VP 11 klausimė

SUREDAGUOTA

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL KREIPIMOSI Į RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU SUTEIKTI ĮGALIOJIMUS A. MISIŪNAITEI

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 6 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Kreiptis į Respublikos Prezidentą su prašymu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu ir 138 straipsnio pirmosios dalies 6 punktu, suteikti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento direktoriaus pavaduotojai Audronei Misiūnaitei įgaliojimus derėtis ir parafuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos.

Laikiniai einantis
Ministro Pirmininko pareigas

Algirdas Butkevičius

Laikiniai einantis
užsienio reikalų ministro pareigas

Linas Antanas Linkevičius